

eftir margra ára tíð
einsöminul því voru

á þessum yfir karfa kór
komast því eg vildi
128

121. Fátta síðan til fréttu þar
firtust öllum nota
Uns eg sendur aftur var Bottic mikit þurda stor
til Islands trú að bota þar mig yfir sjóinn

á Atlantshafit yfirfor
oft dar þaran þvinn
Bottic mikit þurda stor
129

122. Oss til hvaldar geingu um gölf
gamans ræðu völdum
árin fögur tvissvar tölfr
trú á akri dvöldum

Til Saltsjöstadar fús þvifer
fátta er nú til sagna
Kona og döttir mettu mér
og minni komu fagna
130

123. Altvíð seldum okkar þá
sthöfn þekktum slíka
Búgardinum burtu frá
í þeim fluttum líka

Til Cleavelands við heldum heim
höfðum skemtan ríka
bústað toku þessum þeim
ljá bestu vinum líka
131

124. Eg þar keipti hentugt hús
handa konu minni
síðan eg til ferda fús
fór úr Landbyggðinni

Svo í ró eg settist að
samt til verka slakur
ári sýtar eftir það
Okkar seldum akur
132

125. Ferð til Islands gekk nú greitt
góða skemtan valdi
mánuð yfir árit eitt
eg þar líka dvaldi

Tuttugu dolla þorgun bráð
í þessum heldum fundum
um sérkuorn mánuð svo þar
í samning lögum kundum
133

126. Í morderlönðum stjöröld stor
til strússins alla krafði
eg til baka fús því for
því farar lífi hafði

Þittjándhundruð, þittján ár
því enda þessi ljóð
margir hafa sorgar sár
samt er fríðar botum góð

127. Eg af Islands fróni fór
við frændur og vini skildi

Árin fjölga gjöra greitt
það glæðir þor og truna
tugi sjó og árit eitt
er minn aldur minna